

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 409/2024-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetihó v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti maloletých sťažovateľiek [REDACTED] a [REDACTED], [REDACTED], zákonne zastúpených sťažovateľkou [REDACTED], [REDACTED], všetky [REDACTED], právne zastúpených Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, Rožňavská 2, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Skalica v konaní vedenom pod sp. zn. 2P 26/2020, neskôr Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. SI-2P/26/2020 a postupom Krajského súdu v Trnave v konaniach vedených pod sp. zn. 26CoP/53/2022 a sp. zn. 11CoP/6/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľiek a skutkový stav veci

1. Sťažovateľky v 1. až 3. rade sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. mája 2024 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Skalica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 P 26/2020, neskôr vedenom Okresným súdom Senica pod sp. zn. SI-2P/26/2020, ako aj postupom Krajského súdu v Trnave v konaniach vedených pod sp. zn. 20CoP/53/2022 a sp. zn. 11 CoP/6/2023. Sťažovateľky zároveň navrhujú, aby ústavný súd prikázal Okresnému súdu Senica konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov, priznal im primerané finančné zadosťučinenie každej po 8 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Dňa 1. júna 2023 nadobudli účinnosť viaceré zmeny v organizácii všeobecných súdov, ich príslušnosti a obvodov (tzv. nová súdna mapa). Podľa § 181 ods. 1 písm. j) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky

súdny poriadok v znení neskorších predpisov prechádza od 1. júna 2023 výkon súdnictva z Okresného súdu Skalica na Okresný súd Senica. Vychádzajúc z uvedeného, vo veci sťažovateľiek je v súčasnosti príslušným súdom uvedený okresný súd.

3. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľiek a opisu procesných úkonov všeobecného súdu a jej účastníkov vyplýva nasledovný stav veci:

4. Dňa 20. mája 2020 otec maloletých sťažovateľiek podal na okresnom súde návrh, ktorým sa domáhal zmeny doterajšej úpravy styku s nimi. Dňa 25. mája 2020 súd uznesením ustanovil sťažovateľkám v 1. a 2. rade kolízneho opatrovníka a vyzval ich matku sťažovateľku v 3. rade (ďalej aj „sťažovateľka“), aby sa vyjadrila k návrhu otca. Jej vyjadrenie bolo súdu doručené 23. júna 2020, ktoré následne 29. júna 2020 súd zaslal otcovi. Ten sa k nemu vyjadril 29. júla 2020. Dňa 30. júla 2020 súd zaslal vyjadrenie otca na vedomie sťažovateľke. Dňa 31. júla 2020 sa k návrhu otca vyjadril kolízny opatrovník. Dňa 11. septembra 2020 otec svoj návrh rozšíril o zníženie výživného, ktorý bol doručený sťažovateľke v 3. rade 29. septembra 2020 a tiež kolíznemu opatrovníkovi. Dňa 16. októbra 2020 súd urgoval u sťažovateľky oznámenie adresy jej zamestnávateľa. Dňa 20. októbra 2020 sa sťažovateľka vyjadrila vo veci úpravy styku a 23. októbra 2020 sa vyjadrila aj k návrhu otca na zníženie výživného a súčasne navrhla zvýšenie výživného. Dňa 29. decembra 2020 súd zaslal podania sťažovateľky na vedomie otcovi a kolíznemu opatrovníkovi. Súčasne vyzval zamestnávateľa na oznámenie údajov o jej mzde a „daňový úrad“ na oznámenie údajov o podnikateľských príjmoch otca.

5. Dňa 25. januára 2021 zamestnávateľ sťažovateľky poskytol súdu údaje o jej príjme. Dňa 18. februára 2021 sa uskutočnilo prvé pojednávanie. Dňa 22. februára 2021 sťažovateľka navrhla zmenu kolízneho opatrovníka z dôvodu, že dcéra právnej zástupkyne otca je psychologičkou kolízneho opatrovníka, avšak 23. februára 2021 súd oznámil, že jej návrhu na zmenu kolízneho opatrovníka nemôže vyhovieť. Súčasne zaslal vyjadrenie sťažovateľky otcovi a kolíznemu opatrovníkovi. Dňa 2. marca 2021 sťažovateľka v 3. rade reagovala na oznámenie súdu a 3. marca 2021 súd vyzval kolízneho opatrovníka na vyjadrenie k reakcii sťažovateľky. Dňa 2. marca 2021 otec reagoval na vyjadrenie sťažovateľky, 11. marca 2021 sa vyjadrila sťažovateľka a 15. marca 2021 sa vyjadril kolízny opatrovník. Dňa 16. marca 2021 súd vykonal výsluch sťažovateľiek v 1. a 2. rade a 17. marca 2021 sa vyjadril kolízny opatrovník, 7. apríla 2021 sa vyjadril otec a 12. apríla 2021 sa k výsluchu sťažovateľiek v 1. a 2. rade vyjadrila sťažovateľka v 3. rade.

6. Dňa 13. apríla 2021 sa uskutočnilo druhé pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito pre účely vykonania znaleckého dokazovania. Dňa 18. apríla 2021 sťažovateľka požiadala o pokračovanie v konaní v časti o výživnom. Dňa 19. apríla 2021 daňový úrad doručil súdu daňové priznania otca za roky 2019 a 2020 a 26. apríla 2021 súd uložil otcovi a sťažovateľke povinnosť zaplatiť preddavok na znalecké dokazovanie a vyzval účastníkov na oznámenie návrhov otázok pre znalca. Dňa 1. mája 2021 oznámil otec otázky pre znalca, 18. mája 2021 kolízny opatrovník a 20. mája 2021 sťažovateľka, ktorá 19. mája 2021 zložila preddavok na znalecké dokazovanie. Dňa 31. mája 2021 podal otec sťažnosť proti uzneseniu o povinnosti zaplatiť preddavok na znalecké dokazovanie, ktorú 4. júna 2021 súd zamietol. Dňa 16. júla 2021 súd uznesením ustanovil znalca a 20. augusta 2021 zaslal spis znalcovi. Dňa 13. septembra 2021 otec zobral späť návrh na zmenu úpravy styku a 14. septembra 2021 súd vyzval sťažovateľku na vyjadrenie k čiastočnému späťvzatiu návrhu otca,

ktorá sa k nemu vyjadrila 23. septembra 2021, že s ním súhlasí. Dňa 27. septembra 2021 súd oznámil znalcovi, že nie je potrebné vykonať znalecké dokazovanie, a 15. októbra 2021 súd vyzval otca, aby preukázal svoje príjmy, sťažovateľku, aby predložila rozpis výdavkov na deti, a jej zamestnávateľa, aby opätovne poskytol údaje o jej príjmoch. Dňa 15. októbra 2021 súd požiadal dopravný inšpektorát o poskytnutie údajov o evidovaných vozidlách otca a sťažovateľky. Dňa 9. novembra 2021 otec predložil doklady o svojich výdavkoch a súčasne požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie termínov jeho právnej zástupkyne. Dňa 10. novembra 2021 zamestnávateľ sťažovateľky poskytol údaje o jej príjmoch a 12. novembra 2021 poskytol údaje dopravný inšpektorát. Dňa 18. novembra 2021 matka predložila doklady o svojich výdavkoch.

7. Dňa 13. januára 2022 sa uskutočnilo tretie pojednávanie a 14. januára 2022 súd vyzval Sociálnu poisťovňu na poskytnutie údajov o nemocenských dávkach otca, ako aj zamestnávateľa sťažovateľky, aby poskytol údaje o jej príjmoch. Dňa 20. januára 2022 otec predložil listiny týkajúce sa jeho príjmov a 2. februára 2022 zamestnávateľ poskytol údaje o príjmoch sťažovateľky.

8. Dňa 24. februára 2022 sa uskutočnilo štvrté pojednávanie a piate pojednávanie sa konalo 17. marca 2022, na ktorom súd zastavil konanie v časti o zmenu úpravy styku, zamietol návrh otca na zníženie výživného, čiastočne vyhovel návrhu matky na zvýšenie výživného a uložil otcovi a sťažovateľkám podrobiť sa psychologickému poradenstvu. K tomuto rozsudku bolo 6. apríla 2022 vyhotovené okresným súdom opravné uznesenie.

9. Sťažovateľky 5. apríla 2022 podali ústavnú sťažnosť na priet'ahy v preskúmanom konaní, ktorá bola uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 251/2022-17 z 24. mája 2022 odmietnutá.

10. Proti rozsudku okresného súdu podala 27. apríla 2022 odvolanie matka a 28. apríla 2022 otec. Okresný súd podané odvolania zaslal zostávajúcim účastníkom konania. Krajskému súdu bol spis v tejto veci predložený 23. júna 2022. Krajský súd svojím prvým rozsudkom č. k. 26Cop/53/2022-476 z 28. septembra 2022 rozhodol tak, že zrušil v poradí prvý prvostupňový rozsudok vo výroku o výživnom.

11. Matka podala 21. decembra 2022 proti prvému rozsudku krajského súdu dovolanie. Okresný súd 27. decembra 2022 zaslal výzvu viacerým subjektom pre účely preukázania príjmov matky a otca. Na základe výzvy súdu z 13. januára 2023 sa k dovolaniu matky vyjadrili otec i kolízny opatrovník.

12. Matka 2. januára 2023 podala návrh na ďalšie zvýšenie výživného od 1. januára 2023 a súčasne navrhla vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil otcovi platiť zvýšené výživné vo výške určenej v prvom rozsudku okresného súdu zo 17. marca 2022. Otec požiadal 15. januára 2023 o odročenie pojednávania nariadeného na 14. február 2023 zo zdravotných dôvodov. Okresný súd nariadený termín pojednávania 25. januára 2023 zrušil. Matka podala 16. januára 2023 na okresnom súde návrh na nariadenie neodkladného opatrenia o výživnom, ktorý bol uznesením okresného súdu zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu podala matka odvolanie 5. februára 2023, ktoré bolo 8. februára 2023 predložené krajskému súdu. Krajský súd podané odvolanie zaslal otcovi a kolízному opatrovníkovi. Pojednávanie nariadené na 21. marec 2023 bolo okresným súdom odročené bez prejednávania, pretože spis v predmetnej veci sa nachádzal na krajskom súde. Krajský súd uznesením z 21. marca 2023 potvrdil uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo 16. januára 2023. Spis v predmetnej veci bol 30. marca

2023 predložený najvyššiemu súdu, ktorý uznesením z 30. mája 2023 dovolanie matky proti prvému rozsudku krajského súdu odmietol.

13. Okresný súd 9. júna 2023 uznesením rozhodol o vrátení preddavku na znalecké dokazovanie matke, ktoré na jej žiadosť opravil opravným uznesením z 20. júla 2023. Okresný súd 1. augusta 2023 zaslal viacero výziev otcovi, matke aj viacerým ďalším inštitúciám pre účely preukázania príjmu otca i matky.

14. Matka 7. septembra 2023 podala ďalší návrh na zvýšenie výživného od 1. septembra 2023. Okresný súd uskutočnil 26. októbra 2023 pojednávanie v predmetnej veci. Otec požiadal okresný súd 13. decembra 2023 o odročenie nariadeného pojednávania. Tejto žiadosti otca okresný súd nevyhoviel a nariadené pojednávanie 19. decembra 2023 uskutočnil, a to aj napriek opätovnej žiadosti otca predloženej prostredníctvom jeho právnej zástupkyne na pojednávaní. Ďalšie pojednávanie nariadené na 22. február 2024 bolo odročené na základe žiadosti otca z dôvodu práceneschopnosti otca i jeho právnej zástupkyne s upozornením súdu, že ďalšej takejto žiadosti už nevyhoví. Okresný súd 21. marca 2024 uskutočnil pojednávanie a následne zaslal viacero výziev pre účely preukázania príjmov matky a otca. Okresný súd uskutočnil následne v tejto veci pojednávania nariadené na 7. máj 2024 a 16. máj 2024, pričom na poslednom z nich vo veci samej rozhodol v poradí svojím druhým rozsudkom.

II.

Argumentácia sťažovateľiek

15. Proti postupu súdov v napadnutom konaní podali sťažovateľky túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentujú:

- a) konanie v predmetnej veci trvá od 20. mája 2020 už bezmála štyri roky, súd síce konal priebežne, avšak nekoncentrovane a bez analytického nadhľadu,
- b) v danej veci nejde o bežnú situáciu úpravy práv a povinností k maloletým deťom, ale o situáciu ovplyvnenú patologickými osobnostnými charakteristikami otca, ktoré boli riadne znalecky posúdené v predchádzajúcom konaní vedenom na tom istom súde pod sp. zn. 6 P 184/2014;
- c) okresný súd napriek tomu nariadil nové znalecké dokazovanie 16. júla 2021, t. j. po viac ako 1 roku od podania návrhu otca, a po nezaplatení preddavku na jeho realizáciu zo strany otca bol návrh na úpravu styku s maloletými vzatý späť;
- d) súd mohol a mal vo veci výživného rozhodnúť už na prvom pojednávaní na základe fikcie príjmu otca, nie dávať mu šancu na preukazovanie jeho zjavne účelovo znižovaných príjmov s poukazom na vyšetrovaciu zásadu, okresný súd však opakovane pojednával a rozhodol až po záverečných rečiach 17. marca 2022, teda po viac ako jeden a pol roku od podania návrhu;
- e) krajský súd svojím rozsudkom, ktorým zrušil prvý rozsudok okresného súdu a prikázal mu vysporiadať sa s tvrdeniami otca o invalidite, iba nezmyselne predĺžil predmetné konanie;
- h) matka sa bezvýsledne domáhala odstránenia nečinnosti súdu sťažnosťami na prietahy podanými predsedovi okresného súdu (sťažnosti z 27. januára 2023 a 7. júna 2023) a opakovanou sťažnosťou podanou predsedovi krajského súdu zo 16. júna 2023 a aj jej ústavná sťažnosť bola uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 251/2022-17 z 24. mája 2022 odmietnutá.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

16. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľiek na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom súdov zúčastnených na rozhodovaní v napadnutých konaniach.

17. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť a ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010, I. ÚS 190/2019, II. ÚS 27/2020).

18. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP k obsahovo totožnému právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

19. Z hľadiska právnej a faktickej zložitosti prípadu ústavný súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by nasvedčovali, že napadnuté konanie je po právnej alebo skutkovej stránke zložené. Aj ústavný súd pri posudzovaní napadnutého konania vychádzal z kritéria osobitného prístupu, resp. výnimočnej rýchlosti požadovanej v prípadoch konaní o rodičovských právach, medzi ktoré nepochybne patrí aj konanie vo veciach výživného.

20. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o určenie výživného tvorí bežnú a štandardnú agendu rozhodovania všeobecných súdov, teda nie je po právnej stránke zložené. Ústavný súd však poznamenáva, že v súlade s judikatúrou ESLP patrí konanie do kategórie tzv. citlivých konaní, ktoré si vyžadujú zo strany konajúcich súdov osobitný prístup (m. m. I. ÚS 304/2011). Na druhej strane ústavný súd prihliadol na to, že intenzita právnej neistoty sťažovateľiek bola v tomto prípade ovplyvnená aj tým, že predmetom konania bol návrh otca na zníženie výživného, ktoré im bolo právoplatne priznané.

21. Z hľadiska správania sťažovateľiek, predovšetkým matky, ústavný súd uvádza, že celková dĺžka napadnutého konania (konanie do podania ústavnej sťažnosti trvalo tri roky a deväť mesiacov) bola ovplyvnená aj správaním matky, ktorá v konaní aktívne využívala svoje práva podávaním viacerých riadnych i mimoriadnych opravných prostriedkov a návrhov (návrh na zmenu kolízneho opatrovníka, odvolanie proti prvému rozsudku okresného súdu, dovolanie proti rozsudku krajského súdu, návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolanie proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), pričom čas potrebný na ich prerokovanie a rozhodnutie o nich nemožno pričítať iba na ťarchu okresného súdu. Sťažovateľky boli v konaní zastúpené kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý musel vedieť, že rozhodovanie o týchto návrhoch

samotnú dĺžku konania predĺži. Ústavný súd v danej súvislosti pripomína, že aj v súlade s platnou judikatúrou ESLP sťažovateľovi síce nemôže byť vyčítané uplatnenie procesných prostriedkov, ktoré mu na ochranu jeho práv poskytuje vnútroštátny právny poriadok, avšak na druhej strane podľa ESLP nemožno pričítať štátu zodpovednosť za prietahy, ktoré v konaní vznikli v dôsledku nutnosti vysporiadať sa s takýmito návrhmi (k tomu pozri rozsudok ESLP č. 52859/99 z 25. 5. 2004 vo veci Dostál proti Českej republike, § 220).

22. Ústavný súd v súvislosti s posúdením postupu okresného súdu poukazuje na to, že sťažovateľky v predloženej argumentácii potvrdili, že postup tohto súdu v preskúvanom konaní nebol poznačený nečinnosťou. Konanie bolo v časti návrhu na úpravu styku s maloletými právoplatne zastavené na základe otcovho späťvzatia návrhu prvým rozsudkom okresného súdu. V konaní o návrhu na zníženie výživného podala matka dva protinávry na zvýšenie výživného. Z doplnenia ústavnej sťažnosti vyplýva, že okresný súd v preskúvanom konaní rozhodol krátko po podaní ústavnej sťažnosti svojím druhým rozsudkom zo 16. mája 2024. Ústavný súd si uvedomuje, že vrátenie veci okresnému súdu na nové rozhodnutie po zrušení jeho prvého rozsudku v tejto časti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia indikuje ďalšie oddialenie dosiahnutia konečného rozhodnutia pre účastníkov konania. Vzhľadom na okolnosti prerokovanej veci však neefektívny postup okresného súdu v tomto prípade nedosahuje zatiaľ takú ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by ústavnému súdu umožňovala po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie dospieť k záveru o porušení označených práv sťažovateľiek. Podľa názoru ústavného súdu celková dĺžka konania pred okresným súdom je s prihliadnutím na procesnú aktivitu sťažovateľiek stále v medziach ústavnej akceptovateľnosti, aj keď na jej hranici, a nie je spôsobilá bez ďalšieho viesť k záveru o jej neprimeranosti, resp. indikovať, že napadnuté konanie by bolo možné považovať za nesúladne s označenými právami sťažovateľiek, resp. za také, v rámci ktorého by intenzita prípadných prietahov dosahovala úroveň potrebnú na vyslovenie porušenia nimi označených práv.

23. Vo vzťahu ku krajskému súdu sťažovateľky namietali porušenie označených práv v konaní vedenom po sp. zn. 26CoP/53/2022, v ktorom bol spis tomuto súdu predložený 23. júna 2022 a rozsudkom z 28. septembra 2022 krajský súd zrušil prvostupňový rozsudok v tejto veci v časti výroku o výživnom. V sťažovateľkami namietanom konaní vedenom na krajskom súde pod sp. zn. 11CoP/6/2023 krajský súd rozhodoval o odvolaní matky proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (spis bol predložený súdu 8. februára 2023 a krajský súd uznesením z 21. marca 2023 potvrdil prvostupňové uznesenie). Z uvedeného je zrejmé, že krajský súd konal v oboch sťažovateľkami napadnutých konaniach plynule a v čase podania ústavnej sťažnosti boli uvedené konanie skončené, a teda k porušovaniu práv sťažovateľky zo strany krajského súdu v nich zjavne nedochádzalo.

24. V kontexte už uvedeného ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, v ktorej opakovane konštatuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

25. Posudzujúc aktuálnu dĺžku napadnutého konania, ústavný súd konštatuje, že celková dĺžka je v súčasnosti na hranici ústavnej akceptovateľnosti, no zistená neefektívna činnosť okresného súdu v napadnutom konaní sama osebe nemá v súčasnosti ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by si vyžadovala prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie.

26. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľiek pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

27. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

28. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik prieťahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľkám, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložil ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu